

РЕШЕНИЕ

№ 7196

гр. София, 10.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 12.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Любка Петрова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **6819** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на К. К. С., лично и в качеството му на управител на [фирма], срещу Решение от 06.07.2020 г. на председателя на Патентно ведомство /ПВ/, с което се отказва възстановяване на срока за заплащане на такси по чл. 75д, ал. 5 от Закона за патентите и регистрацията на полезните модели /ЗПРПМ/ по отношение заявка за регистрация на полезен модел с вх. № 4845/23.03.2020 г. Филтър на маска за лице срещу вируси и бактерии.

С жалбата се иска отмяна на процесното решение и да бъде разпоредено възстановяването на срока за заплащане на дължимите такси по заявка с вх. № 4845/23.03.2020 г. Сочи се, че в периода 12.05.2020 г., когато е получено писмото от ПВ, че не са заплатени такси е действал Закон за мерките и действията по време на извънредно положение, свързано с епидемията от Covid-19 /ЗМДВИП/ и по тази причина никой от страна на дружеството не е имал редовен достъп до офиса, в който е получено писмото, за да се запознае със съдържанието му. На следващо място считат, че никой от останалите заявители, не е получил уведомление за дължимите такси и/или евентуално забавяне.

В съдебно заседание жалбоподателите К. К. С. и [фирма] се представляват от адв. Я., който поддържа жалбата и навежда допълнителни аргументи за нейната основателност в допълнително представени писмени бележки. Претендира разности по представен списък.

Ответникът – Председател на Патентно ведомство, чрез процесуалния си представител юрк. Т. оспорва жалбата, като поддържа становище, че решението на председател на ПВ е правилно и законосъобразно. Подробни съображения излага в представени писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираните от процесуалния представител на жалбоподателя разноски.

Заинтересованите страни:

[фирма], редовно уведомени, не се явяват и не изпращат представител.

ВС на ДПШО за България с председател К. С., редовно уведомени, се представляват от адв. Я., който поддържа жалбата и моли за отмяна на процесното решение.

[фирма], редовно уведомени, не изпращат представител.

Административен съд София-град, Второ отделение, 30-ти състав, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа страна:

На 23.03.2020 г. е подадена заявка за регистрация на полезен модел с вх. № 4845 Филтър на маска за лице срещу вируси и бактерии от заявителите К. К. С., [фирма], [фирма], ВС на ДПШО за България и [фирма]. В заявлението е посочен адрес за водене на кореспонденция - [фирма], [населено място], 1408, [улица].

На 07.04.2020 г. до [фирма], [населено място], 1408, [улица] е изпратено съобщение по чл. 75г от ЗПРПМ за отстраняване на констатирани нередовности по подадената заявка, а именно представяне на пълномощно, което да удостоверява представителната власт на посочения в заявката упълномощен представител по индустриална сабственост – К. Г. М. и представяне на документ за заплатени държавни такси по чл. 1, ал. 3 от Тарифата за таксите, които се събират от ПВ на Република България /Тарифата/. Съобщението е получено на 09.04.2020 г. от Н. Я., видно от известие за доставяне на л. 25.

На 05.05.2020 г. в ПВ е постъпило електронно съобщение от К. С., с което е приложено и изпратено платежно нареждане от 16.04.2020 г. за платени такси за заявяване и проверка на обща стойност от 220 лева по отношение на заявка за полезен модел с вх. № 4845/2020 г.

На 12.05.2020 г. до [фирма] е изпратено съобщение по чл. 75д, ал. 5 от ЗПРПМ, с което заявителят е уведомен, че в заявката не са установени несъответствия и в едномесечен срок следва да бъдат заплатени държавни такси по смисъла на чл. 1, ал. 3, т. 6, 7, 8 и 9 от Тарифата. Посочено е още, че ако таксите не бъдат заплатени в указания срок, заявката ще се счита за оттеглена. Съобщението е получено на 14.05.2020 г. от С., видно от известие за доставяне на л. 20.

На 25.06.2020 г. е постановено решение на държавен експерт Лиана Д. А., с което заявката за регистрация на полезен модел с № 4845 Филтър на маска за лице срещу вируси и бактерии се счита за оттеглена, поради това, че заявителят не е заплатил таксите по чл. 75д, ал. 5 от ЗПРПМ в срок и същата е оставена без разглеждане.

На 30.06.2020 г. К. С. е подал заявление вх. № 70147674/30.06.2020 г., с което на основание чл. 49 от ЗПРПМ е поискал възстановяване на срока за заплащане на такси по чл. 75д, ал. 5 от ЗПРПМ по отношение на заявка за регистрация на полезен модел с № 4845 Филтър на маска за лице срещу вируси и бактерии. В него е посочено, че поради обявеното извънредно положение на територията на Република България, във

връзка с наложените ограничителни мерки, г-н С. не е имал достъп до офиса си и получаваната кореспонденция. Посочено е, че погрешно е преценено, че направеното на 16.04.2020 г. плащане е същото, упоменато в писмото от 12.05.2020 г.

Въз основа на гореизложеното на 06.07.2020 г. е постановено процесното решение на председателя на ПВ, с което е отказано да бъде възстановен срока за заплащане на такси по чл. 75д, ал. 5 от ЗППМ, по отношение на заявка за регистрация на полезен модел с № 4845 Филтър на маска за лице срещу вируси и бактерии.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като е подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице - негов адресат и чиято правна сфера е неблагоприятно засегната, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 49 ЗППМ, сроковете, пропуснати поради особени непредвидени обстоятелства, могат да бъдат възстановени по молба на заявителя. Молбата се подава до три месеца след отпадане на причината за пропускане на срока, но не по-късно от една година от изтичане на пропуснатия срок. Решението за възстановяване на срока се взема от председателя на Патентното ведомство.

Предвид това и с оглед фактическите установявания по делото съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – председателя на ПВ, в предписаната от закона форма, при отсъствие на допуснати процесуални нарушения и правилно приложение на материалния закон. Спорът между страните по същество се свежда до това посочените в молбата за възстановяване на пропуснатия срок обстоятелства, попадат ли в хипотезата на чл. 49 ЗППМ, съответно дали са станали причина за пропускането на срока.

В закона липсва легална дефиниция, определяща кои обстоятелства следва да се считат за особени и непредвидени, като основавайки се на правната теория, смисъла и целта на разпоредбата на чл. 49 ЗППМ следва да се приеме, че това са такива обстоятелства, които молителят не е бил длъжен и/или не е могъл да предвиди, не е могъл да им се противопостави, и то полагайки грижата на добър стопанин, като тези обстоятелства са станали непосредствена причина за пропускане на законово регламентирания срок.

На основание чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България и във връзка с разрастващата се пандемия от COVID-19 с решение на народното събрание е обявено извънредно положение върху цялата територия на Република България, считано от 13 март 2020 г. до 13 април 2020 г.

С решение на Народното събрание на Република България прието на 03.04.2020 г., срокът на извънредното положение обявено на 13.03.2020 г. е удължен до 13 май 2020 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 3, т. 1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците (Обн., ДВ, бр. 28 от 24.03.2020 г., в сила от 13.03.2020 г., изм. и доп., бр. 34 от 9.04.2020 г., в сила от 9.04.2020 г., доп., бр. 38 от 24.04.2020 г., в сила от 24.04.2020 г., изм. и доп., бр. 44 от 13.05.2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) за срока от 13 март 2020 г. до отмяната на извънредното положение спират да текат процесуалните срокове по съдебни, арбитражни и изпълнителни производства, с изключение на сроковете по производствата и делата съгласно приложението. Материята на процесното производство не попада в обхвата на

изключенията посочени в Приложение към чл. 3, т. 1 (Ново – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.).

Съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците се удължават с един месец от отмяната на извънредното положение сроковете, определени в закон, извън тези по чл. 3, които изтичат по време на извънредното положение и са свързани с упражняване на права или изпълнение на задължения на частноправни субекти.

В настоящия случай съобщението по чл. 75д, ал. 5 от ЗПРПМ, с което заявителят е уведомен, че в заявката не са установени несъответствия и в едномесечен срок следва да бъдат заплатени държавни такси по смисъла на чл. 1, ал. 3, т. 6, 7, 8 и 9 от Тарифата е получено на 14.05.2020 г. от лицето С., видно от известие за доставяне на л. 20, а едномесечният срок изтича на 14.06.2020 г. Не се споделят доводите на жалбоподателите, че поради обявеното извънредно положение на територията на РБългария във връзка с наложените ограничителни мерки, г-н С. не е имал редовен достъп до офиса, в който е получено писмото, за да се запознае детайлно със съдържанието му, тъй като същото е връчено лично на него, както бе споменато по-горе на 14.05.2020 г. и същият е имал достатъчно дълъг срок – един месец, в който е могъл да заплати посочените в писмото от 12.05.2020 г. такси.

Не се споделят от настоящия съдебен състав и доводите на жалбоподателите, че никой от останалите заявители не е получил уведомление за дължимите такси и/или евентуално забавяне. В подадената заявка от 23.03.2020 г. за регистрация на полезен модел с вх. № 4845 Филтър на маска за лице срещу вируси и бактерии от заявителите К. К. С., [фирма], [фирма], ВС на ДПШО за България и [фирма] е посочен адрес за водене на кореспонденция - [фирма], [населено място], 1408, [улица]. Предвид това съдът счита, че кореспонденцията от ПВ е изпращана именно на този адрес и всички заявители са надлежно уведомени.

Ето защо, настоящият съдебен състав намира, че изложените от оспорващите факти не представляват особени непредвидени обстоятелства, които да са станали пряка причина за пропускане на срока. Това е така, тъй като заявителите са длъжни да полагат грижа за добро водене на делата си. В случая пропускането на срока, дължащо се на небрежно водене на делата, не представлява особено непредвидено обстоятелство, основание за възстановяването му. Обстоятелството, описано в искането се дължи на небрежност, поради което не е от естество да не може да бъде предвидено, съответно избегнато, ако беше положена грижата на добър стопанин. Разпоредбата на чл. 49 ЗПРПМ, изисква наличието на обстоятелства, които заявителят не е бил длъжен или не е могъл да предвиди, не е могъл да им се противопостави, и то полагайки грижата на добър стопанин, които са станали непосредствена причина за пропускане на въпросния срок.

Не може да се сподели и възражението, че жалбоподателят е въведен в заблуждение по отношение на плащането и че това е същото плащане, което е извършено вече от него, защото посочените в двете отделни писма с различна дата правни основания и размер са различни.

Въз основа на представените от страните доказателства и като провери законосъобразността на оспорения административен акт по отношение на всички основания по чл. 146 АПК, съдът счита, че решението се явява законосъобразно, като издадено в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, при

постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, налагащи отмяната му, постановено е от компетентен орган и в изискуемата форма, а жалбата срещу него, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

Основателна при този изход на спора е претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, чийто размер, предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото, следва да бъде определен на 100 лева, на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 24 НЗПП, вр. чл. 144 АПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 30-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. К. С., лично и в качеството му на управител на [фирма], срещу Решение от 06.07.2020 г. на председателя на Патентно ведомство.

ОСЪЖДА К. К. С., лично и [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплатят общо на Патентно ведомство сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: